

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quomodo vna cum episcopis, conciliis interfuerit. Cap. XXXVII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

Quomodo vna cum episcopis, conciliis interfuerit.

CAP. XXXVII.

ET quanquam communiter erga omnes se tales prestatit: tamen ecclesiae dei eximiam & peculiarem cutam adhibens, cum quidam inter se in diuersis locis dissentione discordarent, tanquam communis episcopus a deo constitutus, ministrorum dei coegit concilium, & in media istorum frequentia ac congressu adesse, & vna considerare non designatus, rerum in deliberationem vocatarum se fecit participem: easque res quae ad diuinam pacem spectabant, omnibus procurauit. In medio confessu, quasi unus est multis assedit: & quoniam dei timore vndeique septus fuit, & amicis fidelibus maximeque beneuolis circummunitus, primum satellites amuit abs se, & totam stipatorum turbam. Deinde quos ex episcopis meliori menti consilioque obsequentes, & ad quietam & tranquillam animorum confensionem propensos animaduerteret, eos vel maximè approbauit, seq; declarauit ex communi omnium concordia maximam legititiam percipere: eos autem, qui animis essent obstinatis magnopere detestatus est.

Inspicientes quo pacto tulerit.

CAP. XXXVIII.

IAM verò quosdam sua sponte acerbè incitatos, teletranter & moderatè tulit, placido & mansueto sermone hortatus, vt modestè se gerere ac neutri quam seditionem concitare studerent. Ex quibus alii eius adhortationes cum reuerentia amplexati, discesserunt, alios, quorum animi ad modestiam videbantur propè insanabiles, deo curandos permisit, ac nihil omnino contraria quenquam mente concepit acerbitalis. Inde vt est verisimile, seditioni in Africa eò audaciæ fortè proruperunt & crudelitatis, vt facinora nefaria molirentur, dænone (vt videbatur) affluentiam præsentium bonorum Christianis inuidente, virosque ad absurdos & importunos conatus instigante, quò imperatoris animū contra eos cōmouerent. Verū inuido illi res parum processit ex sententia: quandoquidē imperator